

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула звернення щодо практичного застосування норм чинного законодавства і в межах компетенції повідомляє, що відповідь надається з урахуванням фактичних обставин, викладених у листах.

Відповідно до ст. 17 Закону України від 06 лютого 2018 року № 2275-VIII «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» учасники товариства можуть збільшити статутний капітал товариства без додаткових вкладів за рахунок нерозподіленого прибутку товариства.

У разі збільшення статутного капіталу за рахунок нерозподіленого прибутку товариства без залучення додаткових вкладів склад учасників товариства та співвідношення розмірів їхніх часток у статутному капіталі не змінюються.

Відносини, які виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються Кодексом, згідно з п.п. 14.1.49 п. 14.1 ст. 14 якого платіж, що здійснюється юридичною особою, у тому числі емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку, є дивідендом (абзац перший п.п. 14.1.49 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу.

Згідно з п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого включаються пасивні доходи (крім зазначених у п.п. 165.1.41 п. 165.1 ст. 165 Кодексу), зокрема дивіденди (п.п. 164.2.8 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Водночас ст. 165 Кодексу встановлено перелік доходів, які не включаються до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку, зокрема, дивіденди, які нараховуються на користь платника податку у вигляді акцій (часток, паїв), емітованих юридичною особою – резидентом, що нараховує такі дивіденди, за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх акціонерів (власників) у статутному фонді емітента, та в результаті якого збільшується статутний фонд емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів (п.п. 165.1.18 п. 165.1 ст. 165 Кодексу).

Крім того, вказані доходи є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Відповідно до п.п. 1.7 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу звільняються від оподаткування військовим збором доходи, що згідно з розділом IV Кодексу не включаються до загального оподаткованого доходу фізичних осіб (не підлягають оподаткуванню, оподатковуються за нульовою ставкою), крім доходів, зазначених у підпунктах 165.1.2, 165.1.18, 165.1.52 п. 165.1 ст. 165 Кодексу.

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) військового збору до бюджету здійснюється у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу, за ставкою, визначеною п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Згідно з п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу податковий агент, який нараховує

(виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати військовий збір із суми такого доходу за його рахунок.

Враховуючи викладене, у разі якщо юридичною особою – емітентом корпоративних прав приймається рішення щодо нарахування дивідендів на користь власників таких корпоративних прав за рахунок нерозподіленого прибутку та реінвестування їх до статутного капіталу цього емітента, то сума нарахованих дивідендів не підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб за умови дотримання вимог, визначених п. 165.1.18 п. 165.1 ст. 165 Кодексу. Водночас такі дивіденди оподатковуються військовим збором на загальних підставах.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.